

Księga Hioba

Rozdział 7

1. Bojowanie jest żywot człowieczy na ziemi a jako dni najemnicze, dni jego. 2. Jako niewolnik pragnie cienia i jako najemnik czeka końca prace swojej, 3. takem i ja miał miesiące próżne i nocy pracowite obliczałem sobie. 4. Jeśli zasnę, rzekę: Kiedyż wstanę? I zasię będę czekał wieczora i będę napelnion boleści aż do mroku. 5. Ciało moje obleczone jest zgniłością i plugastwem prochu, skóra moja zeschnęła i pomarszczyła się. 6. Dni moje przeminęły prędey, niżli tkacz płótno obrzyna, i wytrawione są bez żadnej nadzieje. 7. Wspomni, iż żywot mój wiatrem jest i oko moje nie wróci się, aby widziało dobra, 8. ani mię ogląda wzrok człowieczy: oczy twoje na mię, a nie będzie mię. 9. Jako niszczeje obłok i przemija, tak który zstąpi do piekła, nie wynidzie. 10. Ani się wróci więcej do domu swego, ani go dalej pozna miejsce jego. 11. Przetoż i ja nie sfolguję ustam moim, mówić będę w udręczeniu ducha mego, będę się rozmawiał z gorzkością dusze mojej. 12. I zażem ja jest morze abo wieloryb, żeś mię obtoczył ciemnicą? 13. Jeśli rzekę: Pocieszysz mię łóżko moje i ulży mi się, gdy będę z sobą mówił na pościeli mojej: 14. będziesz mię straszył przez sny i przez widzenia strachem strzęsiesz. 15. A przetoż dusza moja obrała obieszenie a śmierć kości moje. 16. Zwątpilem, już więcej żyć nie będę: przepuść mi, boć nic nie są dni moje. 17. Cóż jest człowiek, iż go wielmożysz? Abo co przykładasz ku niemu serce twoje? 18. Nawiedzasz go rano i natychmiast doświadczasz go. 19. Dokądże mi nie przepuścisz ani dopuścisz mi, abym przełknął ślinę moję? 20. Zgrzeszyłem, cóż ci uczynię, o strózu ludzi? Czemuś mię postawił przeciwnym tobie i zstałem się ciężek sam sobie? 21. Przecz nie zgładzisz grzechu mego i czemu nie odejmujesz nieprawości mojej? Oto teraz w prochu zasnę: a jeśli mię rano poszukasz, nie będzie mię.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.